

Nový Jeruzalém č. 2/2018

Zpravodaj pro 218. prosebnou mariánskou pouť,
která se bude konat (dá-li Pán Bůh) v Radešinské Svatce - v úterý 13. února 2018 v 17 hod.

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb ve Velkém Meziříčí.

V úterý 16. ledna přijelo a přišlo na pouť NJ do Velkého Meziříčí čtyřmi autobusy, auty a pěšky asi 300 poutníků. Svátost smíření udělovalo 9 zpovědníků - Pán Bůh zaplat' za jejich obětavou službu. **Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:**

1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních

3) o vzrůst víry v našem kraji 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách

5) o život těla a duše pro všechny počaté děti 6) na smír za hříchy celého světa

Kázání P. Jiřího Brtníka na pouti NJ ve Velkém Meziříčí:

Jsem moc vděčný všem, kteří mě pozvali sem mezi vás. Rád jsem zde, protože jsem zde rád byl dva roky. **Rád s vámi chci sdílet to nebo toho Nejdůležitějšího, kterým je náš Pán Ježíš Kristus.**

A tak pojďme **žasnout**, jak On je přítomný v dějinách spásy, jak jsme o tom teď četli. Mnohdy ty texty **slyšíme, čteme pořád dokola a nevidíme, kolik je v nich velikosti a hloubky.** V prvním čtení se ocitáme v Betlémě. Samuel **hledá krále, hledá se král.** Kdo to bude? Bude silný, malý, velký, proevropský, protievropský? A nakonec není ani jeden. Mezi nimi Hospodin nevyvolil. Vyvolil jen jednoho, toho kdo žil v **Betlémě.** Taky syna betlémského, který se tam narodil. **Člověka nepatrného, narozeného ve stáji, v korýtku pro zvířata. Syna Marie – Ježíše.** Toho vyvolil. To je **Král, kterého chce Hospodin pomazat za Davidova syna.** On je ten **dauidovský král** pro celý Izrael, který má zprostředkovat celému Izraeli a nakonec **celému světu Boží vládu.** V evangeliu jsme se dostali o mnoho let později, o mnoho staletí později. A oni stále hledají. Kdo bude ten **dauidovský král?** David už to není. A jsou to farizeové, kteří byli velmi zbožní a kteří velmi zbožně žili, ale možná oni nehledali. Možná už si mysleli, že našli toho, kdo nebo co jim vládne. Už mají své zákony, které oni sami přivádí k dokonalosti. Oni **nešli Boha, nenašli Ježíše.** Našli **svou dokonalost** v něčem, co si sami vytvářeli. A tak jim nevládne Bůh, ale vládnu si sami oni. Oni **sami sobě jsou králem,** jako kdysi v rajske zahradě. Nenaslouchají Bohu, ani jeho slovu. A tu **přichází Ježíš, ten v Betlémě narozený.** O něm by farizeové **nikdy neřekli: „To bude ten král.“** A tento Ježíš ukazuje sám na sebe – říká: **„Já jsem nad zákonem, jako ten David, který byl nad zákonem. Který mohl tehdy porušit zákon. Který mohl zákon v té chvíli použít ve svůj prospěch. Já jsem Syn člověka, já jsem pánem nad sobotou, já jsem Pánem nad Slovem, nad Božím Slovem, já jsem samotným Slovem.“**

Ježíš je ten král. Kdo ho tehdy přijal? Farizeové? Ti ho **nepřijali.** Učedníci? Těm to **trvalo dlouho.** Možná v té chvíli ještě nebyli ho schopní přijmout za svého **krále.** Jediný, kdo tehdy byl schopen přijmout Ježíše za Krále, kdo byl ochoten v to věřit, byla ta, která ho zrodila v Betlémě – byla **Maria. Učedníci se začátku přijala Ježíše do svého lůna, do svého těla, do svého života.** To dnes v liturgii rozjímáme. Máme mši svatou o **Panně Marii.** Máme tam v antifoně, která připadá k dnešnímu dni: **„Ty Maria jsi porodila krále, ty jsi nosila v lůně toho, který tě posvětil a porodila jsi ho.“** Ona to byla, která ho přijala – **při početí, při narození, ale která ho vírou přijímala po celý svůj život.** Nevíme jestli v tom dnešním evangeliu byla přítomná, nemluví se o ní – jestli tam byla s učedníky. **Ale každopádně Ho přijímala vírou.**

A teď se v dějinách posuňme do dnešního dne. Z doby krále Davida až do roku 2018 – kdy jsme tady ve Velkém Meziříčí v kostele. **Jak je to s námi? My hledáme krále? Nebo jste ho našli? Potřebujeme toho krále? Nejsme jako ti farizeové, kteří už mají tu dokonalost, kteří už ví jak ji žít? Potřebujete Ježíše? Přijmete ho jako Maria do svého života? Přijmete ho jako Maria do svého lůna, do svého těla – když vám bude nabídnut v Eucharistii? Hladovíte? Lačníte a žizníte po spravedlnosti? Ježíš tehdy dovolil učedníkům trhat klasy. Říkal – „**Já jsem jako David, který bere ty chleby a dává.**“ A dnes chce, Ježíš být – protože**

tu také s námi je – **chce být Ježíš tím, kdo nám nedá ani klasy, ani posvátné chleby – ale kdo nám dá sám sebe.** A je na nás, jestli ho **přijmeme jako Maria do svého lůna, do svého těla.** A potom jestli ho necháme kralovat, jestli ho pustíme do své rodiny – jako jste ho tam chtěli pustit při své svatbě. Jestli ho pustíme do svého okolí, jestli ho pustíme do své prosby o povolání, protože On je to, kdo povolává učedníky. **Jestli Ho pustíme tam, kde jsme ještě Boha nenechali vládnout v našem životě.** A na to už teď asi nestačím, abych teď vyjmenovával situace každého z vás, ale můžeme nechat chvíli ticha a vy sami si položte otázku: **„Kde potřebuju Ježíše, aby přišel a jako král tam narovnal můj život, zprostředkoval Boží Slovo, Boží vládu.“**

Sbírka a **dodatečné dary** stačily na zaplacení autobusů, nutné režie a pro **Diakonii – pomoc Sýrii** jsme darovali **1 000 Kč.** Pán Bůh zaplat'. Poděkování patří také místnímu faráři otci Pavlu Šenkyříkovi a všem farníkům z Velkého Meziříčí, kteří celou pouť velmi dobře a obětavě organizačně připravili. A hlavně - díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.

Představení a rozhovor s P. Mgr. Lukášem Okurkou, – kaplanem v Kralupech nad Vltavou, hlavním celebrantem poutě NJ v Radešinské Svatce:

Stručné představení – věk, dětství, mládí, studia, působisté

Jmenuji se Lukáš Okurka a narodil jsem se v roce 1988 v Novém Městě na Moravě. Pokřtěn jsem byl téhož roku v Radešinské Svatce. V Novém Městě jsem také prožil své dětství a mládí. Studoval jsem na zdejší gymnázium, kde jsem také maturoval. Teologii jsem studoval na Cyrilometodějské teologické fakultě v Olomouci. Nějaký čas jsem také byl v premonstrátském klášteře v Nové Říši, což pro mě bylo velkým duchovním obohacením. Na kněze jsem byl vysvěcen v den památky Panny Marie Růžencové 7. října loňského roku. V současnosti působím jako farní vikář v Kralupech nad Vltavou v pražské arcidiecézi.

Otče co podstatného jste se v dětství naučil od rodičů?

Mým velkým příkladem je moje maminka, která dětství a mládí prožila v nedaleké Řečici. Nejen že mi vždy byla nápomocna moudrou radou a zahrnovala mě i starší bratry svou laskavostí, ale je mi také vzorem pravé lásky a obětavosti, která se, jak ostatně vidíme i u Pána Ježíše, často setkává místo vděčnosti s nenávisť, pomluvami, pohrdáním a posměchem. Maminka je pro mě příkladem obětavosti, skromnosti a velké statečnosti. Bylo by velmi troufalé říct, že jsem se to od ní naučil. Víím totiž, že se to budu učit celý život.

Co bylo tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem?

I moje povolání procházelo pestrým vývojem. Velikost nezaslouženého daru kněžství podle mě nelze vyjádřit. Pro mě ale bylo nejdůležitější to, že chci prožít svůj život v Boží blízkosti a ve službě druhým lidem. Jedním z podstatných impulzů byla skutečnost, že kněžství není službou pomíjivým hodnotám, které za kratší či delší čas skončí a vyšumí. Jde zde o hodnoty věčné. Kněžství je velkou investicí do věčnosti, velkou hřívnou. Kromě toho člověk ale musí Boží povolání zaslechnout, vycítit a rozpoznat, což je nedsdílitelné.

Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější?

Co může věřící člověk dělat pro to aby vzrostla víra v jeho okolí?

Tyto dvě otázky jsou podle mě velmi úzce spojené. Nejdůležitější je podle mě vlastní duchovní život a modlitba. Jakmile duchovní život a modlitba pomasínají, uvádá i vše ostatní. Dle mého nám to, co je nejdůležitější, co skutečně přitahuje duše a může být semínkem pro růst víry, ukazuje celá řada postav křesťanských dějin, například sv. Jan Maria Vianney, farář arský. Ze zpuštěného místa vytvořil poutní místo, ne množstvím slov nebo aktivit, ale tím, že **obětavě sloužil druhým, postil se a trávil mnoho času modlitbou před svatostánkem.** Tam čerpal a pak stačil jediný pohled, aby obrátil nevěřícího zvědavce, jak čteme v jeho životopisu. Působil skrze něj Bůh. Pokud ale člověk místo toho spoléhá na své vlastní síly, je to celé úplně k ničemu, i kdyby byl lidmi kdovíjak obdivován a chválen. Platí, že kdo chce obrátit nebo napravit druhého, musí nejdřív obrátit a napravit sebe samého.

Přijímání svátostí, modlitba, oběť pro druhé jsou tedy tím nejdůležitějším, já sám však jsem naprostý začátečník. Proto by ode mě bylo po čtyřech měsících v kněžství troufalé mluvit o tom, co je na službě kněze nejkrásnější. Naplňuje mě všechno, co do mé služby patří, přesto bych

vyzdvihl návštěvy starých a nemocných lidí nebo setkávání s mládeží. Na prvním místě jsou ale samozřejmě svátosti – především **mše svatá a svatá zpověď**.

Mohl byste nám přiblížit úmysl sbírky, která je dnes obětována na Cestu 121?

Preferoval bych pomoc stárnoucím kněžím a kněžím v nouzi – Cesta 121.

NEČEKANÉ SETKÁNÍ.

Chci se s Vámi podělit o pěkný zážitek: Šla jsem domů a nesla kabelku s igelitovou taškou. Na chodníku jsem se setkala s chlapcem, asi s 8 – 9letým. Usmál se na mě a řekl: „Paní, mohu Vám vzít tu tašku?“ Když jsem se na něj asi podivně podívala, vysvětloval: „Já jsem skaut a chci alespoň jedenkrát za den udělat dobrý skutek! Vy jste mi to umožnila, tak Vám děkuji.“ Chování toho chlapce mě až dojalo... Šli jsme ještě kousek spolu stejnou cestou. Vysvětlil mně, že jde za babičkou. Ta jistě byla ráda, že ji navštívil! Je dobrou zprávou, že máme dobře vychované děti. Těch špatných zpráv ve sdělovacích prostředcích máme dost! B. Ž.

Seriál o lidských ctnostech: SPRÁVEDLNOST

- 1. Co je to spravedlnost?** Spravedlnost znamená dát každému, co mu patří.
- 2. Podle čeho se pozná, že je někdo spravedlivý a poctivý?** Podle toho, že pravdivě mluví, jedná a žije.
- 3. Kde začíná spravedlnost?** Doma, úsilím o vzájemný ohled a úctu.
- 4. Na co má dítě především právo?** Na rodiče, kteří se nerozejdou a kteří je láskyplně a důsledně vychovávají.
- 5. Jak může být člověk spravedlivý vůči těm, o kterých rozhoduje?** Tím, že bez nadržování dá každému to, co mu náleží.
- 6. Jak může být člověk spravedlivý vůči těm, kteří o něm rozhodují?** Tím, že dbá na jejich pokyny, které přispívají k dobru všech.
- 7. Čím trpí nejchudší národy Země?** Hladem, nedostatečným vzděláním a pohrdáním jejich rasou.
- 8. Jaké jsou příčiny násilí, teroru a válek?** Nenasytná touha po majetku a moci a z toho vyplývající odpor utlačovaných.
- 9. Má stát přednostní právo na výchovu dítěte?** Ne, prvními oprávněnými vychovateli dítěte jsou jeho rodiče.
- 10. Co je náboženská svoboda?** Svoboda od každého nátlaku ve všech věcech týkajících se náboženství.

Hrob svatého Cyrila v Římě.

14. února není jen **sv. Valentina**, ale i výročí **blažené smrti sv. Cyrila v roce 869 v Římě a den, kdy celá církev slaví památku obou bratří – svatých Cyrila a Metoděje**.

Každý rok se v tento den všichni Slované, kteří jsou právě v Římě, sejdou na místě, kde byl sv. Konstantin Cyril v roce 869 pohřben - v podzemí baziliky sv. Klimenta v blízkosti lateránské baziliky.

Z jeho původního hrobu se nám dodnes zachovaly jen zbytky stěn. Na nich spočívá oltářní deska, kterou darovali v roce 1952 Slováci, jak dosvědčuje latinské věnování.

U hrobu je **14 děkovných desek**. Přikládám jejich seznam, který připomene význam našich apoštolů a patronů Evropy. Je zajímavé sledovat, kdo a jak do něho přispěl.

Nad hrobem: (přesněji nad místem hrobu, doufám, že to mohu takto zestručnit): 1. Menší mozaika sv. Cyrila s bulharským a latinským poděkováním od Bulharů z roku 1929

Vpravo od hrobu jsou desky napsané: 2. latinsky jménem všech katolických Slovanů – z roku 1935; 3. chorvatsky a latinsky – 1985; 4. řecky a latinsky – 1988; 5. ukrajinsky a latinsky – 1988; 6. srbsky a latinsky; 7. černoohorsky a latinsky;

Před hrobem: 8. ruský s nápisem: Svatým apoštolům rovným Cyrilu i Metoději od vděčné mládeže Ruska

Vlevo od hrobu: 9. slovinsky a latinsky – 1988; 10. makedonsky a latinsky – kovová deska; 11. ruský – velká bronzová deska; **12. česky: Svatému Cyrilovi vděční Moravané Kostelec u Kyjova** – kov na dřevu a malá kamenná deska; 13. **česky na krásném bílém mramoru: Svatý Cyril umíraje učedníky žehnal: Tys mi je dal, Tobě, Bože, je vracím, svou mocnou pravici je ved' a pokrovem svých křídel je přikryj. Věnuje vděčný český národ L.P. 2011**

Naproti hrobu : je 14. a největší poděkování: velká mozaika obou bratří – od Bulharů z roku 1975 - s bulharským a italským nápisem a vedle ní kovový věneček od Todora Živkova, tehdejšího nejvyššího představitele státu. Kousek dále na boční stěně uvidíme malou desku na

památku kardinála Wiliama O Connella, který byl držitelem titulu této baziliky v letech 1911 – 1944, a na zemi spatříme velkou dlaždicí se jménem kardinála Francesca Canali (1834 -1835).

Před bazilikou: Na vnitřním nádvoří zbudovali Slováci sv. Cyrilu v roce 1100. výročí jeho blažené smrti symbolický pomník. Je to metr široký a přes metr vysoký oblý kámen s nápisem: Bazilika sv. Klimenta místo posledního odpočinku sv. Konstantýna Cyrila tvorce staroslovanského písma a písomnictva. Vďačný slovenský národ 827 – 869. Ve třech řečech (slovenské, italské a hlaholské) jsou tam úryvky ze 7.kapitoly Života sv. Metoděje a Proglasu. Mons. Jan Peňáz, předseda Matice velehradské

Pozvánky.

FATYM zve na faru do Prosiměřic na duchovní obnovy exercičního typu v roce 2018.

Začíná se vždy ve čtvrtek v 18:00, zakončení v neděli ve 14:00. S sebou: spací pytel nebo deku, Bibli, poznámkový blok a potraviny do společné kuchyně. Cena: 300 Kč (vzhledem k skutečným nákladům budeme vděční i za případné dary navíc). Přihlášky: ŘKF Náměstí 20, 671 03 Vranov n/D, e-mail: marek@fatym.com, telefon 515 296 384. **Nabízíme:**

- 1. – 4. 2. – Marianky střední – P. Marek Dunda – téma: Viděli jsme Pána;**
- 8. – 11. 2. – ženy – jáhen Ladislav Kinc – téma: Duchovní boj;**
- 15. – 18. 2. – muži – jáhen Ladislav Kinc – téma: Duchovní boj;**
- 22. - 25. 2. – Marianky malé – P. Marek Dunda – téma: Mám cíl;**
- 1. – 4. 3. – ženy – P. Milan Plíšek – téma: Hovory o víře;**
- 15. – 18. 3. – maminky Marianek a Soluňáků – P.Marek Dunda – téma: Milosrdný neváhá;**
- 12. – 15. 4. – Marianky dospělé – P. Marek Dunda – téma: PTNT.**

Plán poutí na rok 2018: 8. 5. poutní výlet rodin s dětmi

20. – 22. 7. – Západní Čechy II.

20. – 25. 8. - XVIII. pěší pout' na Velehrad

8. 9. – XV. pěší smírná pout' P. MUDr. Ladislava Kubíčka

Plán poutí NJ na rok 2018 a výhled na 2019:

2018	12.duben	Měřín	14. květen	Bohdalov	13. červen	Žďár I.
	12.červenec	Křoví (Lísek)	13. srpen	Olešná	13. září	Pavlov
	11.(15.) říjen	Velká Bíteš	13. listopad	Jámy	13. prosinec	Olešnice
2019	leden	Velké Meziříčí	únor	Lysice	březen	Křižanov
	duben		květen	Nové Veselí	červen	Jimramov
	červenec		srpen		září	Radostín
	říjen		listopad		prosinec	Olešnice

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde -

Srdečné pozvání na 219. pout' NJ – v úterý 13. března 2018 v 17 hodin do Křižanova – hlavní celebrant P. Mgr. Pavel Vybíhal, farář v Jimramově, Dalečíně a Sulkovci.

Pán Bůh zaplať za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 2. 2018. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Občasník - zpravodaj Nový Jeruzalém

Vydává: Římskokatolická farnost Rovečné, 592 65 Rovečné 14.

Zodpovědný redaktor : jáhen Ladislav Kinc, kinc@dieceze.cz, telefon: 606948970

Náměty je možné posílat na adresu: kinc@dieceze.cz

Časopis je určen výhradně pro vnitřní potřebu farností a poutníků NJ.